MAGIS

bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

“WARM ONTHAAL VOOR TRANS PERSONEN EN HUN OMGEVING ZIJN CRUCIAAL”
PROF. DR. JOZ MOTMANS OVER 2 JAAR SAMENWERKEN MET CAW

HOOFDINSPECTEUR WENDY VERHAMME OVER SAMENWERKEN VOOR SLACHTOFFERS
“NOOIT EEN ROUTINEKLUS, ALTIJD EEN WIT BLAD”

CLIËNT AYHAM ONTVLUCHTTE SYRIË EN HEEFT FANTASTISCH NIEUWS...
“OEF! HIER HEB IK HÉÉL ERG NAAR UITGEKEKEN”

Infomagazine CAW Oost-Vlaanderen
DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN CENTRUM ALGEMEEN WELZIJNSWERK (CAW) OOST-VLAANDEREN

Januari – februari – maart 2021 – Jaargang 8, nr. 1 – P2A 9721 Afgiftekantoor Gent X
V.U.: Geert Hillaert, CAW Oost-Vlaanderen vzw, Visserij 153, 9000 Gent

4

“Bij die cijfers en verhalen heb ik voor het eerst ooit mijn laptop dichtgeklapt”

2 jaar samenwerking tussen 2 partners met 1 doel: een warm onthaal bieden aan trans personen én hun partners, kinderen, omgeving. “Want trans ben je niet alleen”, benadrukt prof. dr. Joz Motmans van het Transgender Infopunt (TIP). Hij vertelt over de evoluties in transgenderzorg, de samenwerking met het CAW én de hordes die nog genomen moeten worden.

6

“En toen kwam het besef: dit had ik mijn hele leven willen doen”

“Het begon allemaal toen mijn man met pensioen ging en naar een goede ‘hobby’ zocht.” Het verhaal van Linda begint heel gewoontjes, maar wat een straffe madam! Ze werd vrijwilligster bij onze collega’s van Slachtofferhulp en in de loop der jaren naaide ze nog eens zo’n vierhonderd (!) zorgenpopjes voor kinderen betrokken bij begeleidingen Slachtofferhulp.

Colofon

Magis is het externe infomagazine
van CAW Oost-Vlaanderen.
Het blad verschijnt driemaandelijks.
Jaargang 8, nummer 1.

Redactie: Geert Hillaert – Alain Slock
Noël Callebaut – Annelies Van Brussel
Lay-out: One Advertising – www.one-advertising.be

Informatie in verband met abonnementen:
communicatie@cawoostvlaanderen.be

V.U. Geert Hillaert, CAW Oost-Vlaanderen vzw,
Visserij 153, 9000 Gent
Ondernemingsnummer 0508 774 601 - RPR Gent

Mijn eerste maanden als nieuwe Algemeen directeur zitten erop en in die periode werd mijn motivatie alleen maar groter. Bijna elke dag mag ik ervaren dat het algemeen welzijnswerk meer dan ooit relevant is. **Dat zit in kleine en grote dingen**.

In de dagelijkse zorg en aandacht voor onze cliënten, ook in coronaveilige omstandigheden. In het gelobby en geloop om hen als prioritaire doelgroep op te nemen in de vaccinatiestrategie. In de stappen om de wachtlijsten die helaas bestaan, in te perken.

Het gaat ook over beleidssignalen. Zo onderschrijven we de recente oproep van minister

Zinloos gedoe of zelfs onverschillig geknal? *Think again*!

Gaming 4 Life organiseert al enkele jaren online gaming en streaming tijdens De Warmste Week. Kevin en Lars van Gaming 4 Life nemen ons mee in de wereld van streamers, positieve vibes, entertainment en interactie. “Onze focus ligt intussen ook meer op mentale gezondheid. En die stap is voor ons helemaal niet groot.”

VERDER IN DIT NUMMER:

7

Wij slaan Route 67 in
Achter de schermen bij onze reorganisatie

8

In gesprek met hoofdinspecteur Wendy Verhamme
Over hoe goede zorg voor slachtoffers een kwestie van samenwerking is

11

Opgeklopt
“Dan hebben we hooguit een veredelde fruitpap”

12

Ayham uit Syrië werd geholpen in ons Transithuis
“Oef! Hier heb ik héél erg naar uitgekeken”

Editoriaal

van Welzijn Wouter Beke in *De Afspraak* voor een preventief beleid voor de mentale gezondheid. De nieuwe middelen voor de CGG’s en de CAW’s zijn meer dan welkom. We stellen dagelijks vast dat de noden groot zijn en we met de kraan open dweilen. Daarom ondersteunen we het pleidooi voor een mentaliteitswijziging: **laat ons bewust zijn van onze eigen situatie en die van een ander, laat ons erover spreken en ja, laat ons kwetsbaar leren zijn**.

Ook de *Pano*-reportage enkele weken geleden over de zoektocht naar een degelijke en betaalbare woning was voor velen een eyeopener. De verhalen van onder andere Rony, Elisia en Ilse zijn voor een CAW helaas dagelijkse kost. **Wij zagen er bovendien onze bekommernis in bevestigd over de verplichte fusie van de sociale verhuurkantoren met de sociale huisvestingsmaatschappijen**. We zijn bezorgd dat er in de nieuwe toewijsregels onvoldoende voorrang gegeven zal worden aan kandidaten met een laag inkomen en een hoge woonnood, onze cliënten met andere woorden. De impact op onze (al drukbezette) opvangcentra laat zich raden.

Begin maart vond ten slotte de week van de vrijwilliger plaats. Ook in deze *Magis* besteden we er aandacht aan want vrijwilligers zijn onze voelsprieten, onze betrouwbare partners in het beluisteren en helpen van cliënten, onze onmisbare extra administratieve krachten, onze voedingsbodem, onze historische basis. **Onze vrijwilligers dragen niet *een* steentje, maar een hele berg steentjes bij aan onze werking. We kunnen op hen voortbouwen**. Ze verdienen alle erkenning, hartelijkheid en warmte van onze kant. Dat is in elk geval waar we met ons inclusief hr-beleid voor blijven gaan.

Geert Hillaert
Algemeen directeur CAW Oost-Vlaanderen
geerthillaert@cawoostvlaanderen.be

2 JAAR SAMENWERKING MET TRANSGENDER INFOPUNT IN UZ GENT

Mooie kruisbestuiving om trans personen én hun omgeving te helpen

Met jaarlijks twintig procent meer oproepen, een steile daling van de gemiddelde leeftijd waarop mensen voor het eerst vertellen over hun transgender zijn en aanhoudende zorgen om het mentale welzijn van trans personen, trok het Transgender Infopunt (TIP) enkele jaren geleden aan de alarmbel. "We werden zowat overspoeld door vragen", vertelt prof. dr. Joz Motmans, bezieler van het TIP in UZ Gent. "Een groot stuk van ons werk is welzijnswerk, voor trans personen, maar ook voor hun partners, kinderen, ouders. Met onze samenwerking met het CAW slaan we de juiste richting in."

Het transgenderthema lijkt de afgelopen jaren bespreekbaarder te worden door onder meer docureeksen en rolmodellen als Sam Bettens en Bo Van Spilbeeck. Neemt het taboe echt af?

Prof. dr. Motmans: "Het thema is inderdaad bespreekbaarder geworden. Dat merken we aan de sterke stijging van onze oproepen, maar ook aan de belangengroepen en praatgroepen die zich vormen. En gelukkig ook aan de toenemende aandacht van de overheid, zowel in financiering als in beleidsplannen waarin trans personen expliciet als doelgroep benoemd worden.

Ondanks die positieve signalen merken we dat het voor trans personen een struggle blijft om dé stap te zetten en hun verhaal te doen bij familie, vrienden en hun verdere omgeving. De angst voor afkeuring en om niet langer geliefd te zijn, blijft heel diep zitten."

Over de leeftijdscategorieën heen?

Prof. dr. Motmans: "Eigenlijk wel. Voor dertigers en veertigers, die al een stuk van hun leven opgebouwd hebben, vaak met een partner en kinderen, ligt de drempel heel hoog. Jongeren van twaalf of dertien jaar die vandaag opgroeien, mogen vaak dan wel vlotter de taal vinden om te verwoorden wat er speelt, het blijft een enorme opgave om dit aan je ouders en vrienden te vertellen.
We kunnen het niet genoeg benadrukken: trans ben je niet alleen. Hoe jouw omgeving reageert op jouw verhaal, heeft een doorslaggevende impact. Partners, kinderen, ouders, broers en zussen zijn van onschatbare waarde. En ook zij verdienen de nodige ondersteuning want zij zitten eveneens met een pak vragen: zal mijn kind ooit gelukkig zijn, hoe zit het nu met onze relatie, hoe vertel ik dit op school...? We moeten oog hebben voor én de trans personen én hun omgeving. Daarom organiseren wij bijvoorbeeld ook partnergroepen waar partners van trans personen met hun eigen verhaal terechtkunnen en coördineren we

Joz Motmans: "Een op de vier trans personen krijgt te maken met fysiek geweld en een op de drie trans vrouwen met seksueel geweld. Toen ik die cijfers en verhalen ontdekte, heb ik voor het eerst in vijftien jaar onderzoek mijn laptop dichtgeklapt omdat het me te veel werd."

het een-op-eenlotgenotencontact voor ouders en partners. Zij verdienen evenzeer steun en begeleiding. Tegelijk weten we dat trans personen die op zorg en steun mogen rekenen vanuit hun omgeving, mentaal sterker staan. Door de omgeving hulp te bieden, help je dus ook trans personen."

"De bespreekbaarheid en medische mogelijkheden kunnen dan wel verbeterd zijn, de mentale gezondheid van trans personen blijft een zorgenkind."

En die mentale weerbaarheid blijft een bijzonder aandachtpunt voor trans personen.

Prof. dr. Motmans: "Dat klopt. De cijfers over suïcidegedachten en -pogingen blijven helaas hoog voor deze groep. De bespreekbaarheid en medische mogelijkheden kunnen dan wel verbeterd zijn, onderzoek toont duidelijk aan dat de mentale gezondheid van trans personen een zorgenkind blijft. Literatuur leert ons ook dat zware gedachten bij trans personen zeer vaak getriggerd worden door impulsen vanuit de omgeving: het gezin, de familie, de school, de werkplek. En dan mogen we zeker incidenten met discriminatie en geweld niet vergeten. Die cijfers liggen ongelooflijk hoog. Zo krijgt een op de vier trans personen te maken met fysiek geweld en een op de drie trans vrouwen met seksueel geweld. Toen ik die cijfers en verhalen ontdekte, heb ik voor het eerst in vijftien jaar onderzoek mijn laptop dichtgeklapt omdat het me te veel werd. Dit hou je niet voor mogelijk..."

Hoe kunnen we uit onze praktijk van hulpverlening een brug slaan met die niet mis te verstane signalen uit onderzoek en literatuur?

Prof. dr. Motmans: "Het is duidelijk dat we moeten inzetten op mentale ondersteuning van trans personen én sensibilisering van de bredere maatschappij. Het is volkomen logisch dat zoiets moet groeien, maar een samenwerking zoals met het CAW stemt me hoopvol. Een warm onthaal voor trans personen is immers cruciaal. Het is niet eenvoudig om je weg te vinden in de zorg en de hulpverlening. Bij een eerste gesprek al het gevoel krijgen dat mensen met respect naar jou luisteren en met jou willen meezoeken, dat zou heel wat trans personen en hun omgeving vandaag al enorm vooruithelpen. Als dat dan ook nog in je eigen buurt kan, wordt de drempel enkel kleiner. Met het CAW zetten we een grote stap vooruit."

Referentie-CAW voor transgenderzorg zijn; wat betekent dat?

- We hebben extra expertise in huis; we hebben een liaisonmedewerker in dienst die zowel in het TIP als in het CAW werkt.
- Voor andere CAW's zijn we aanspreekpunt en bron van wetenschappelijke expertise. Zo organiseren we om de twee jaar een studiedag voor alle CAW-medewerkers, bieden we regelmatig vormingen aan en ontwikkelen we tools voor alle CAW's.
- We zetten actief in op een transvriendelijke omgeving.
- We ondersteunen ook de verdere uitbouw van de familiewerking, waarbij familie van trans personen begeleid wordt in gespreksgroepen en één-op-éénlotgenotencontact.
- Meer info: contacteer onze liaisonmedewerker Melanie Verbeke (melanieverbeke@cawoostvlaanderen.be).

ZORGENPOPJES VAN VRIJWILLIGSTER LINDA

“En toen kwam het besef: dit had ik mijn hele leven willen doen”

De week van de vrijwilliger (27 februari – 7 maart) willen wij in geen geval blauwblauw laten. Talloze vrijwilligers houden onze balies immers mee draaiende, helpen met administratie, maken extra tijd voor onze cliënten en sommigen staan – na opleiding – zelfs mee in onze hulpverlening. Linda is er zo eentje. Zij begeleidde jarenlang slachtoffers en nu ondersteunt ze onze collega’s van Slachtofferhulp nog steeds administratief. Én in de loop der jaren naaide ze nog eens zo’n vierhonderd – jawel, u leest het goed: zo’n vier-honderd – zorgenpopjes voor kinderen die betrokken zijn bij begeleidingen Slachtofferhulp. Hoogtijd om haar eens in de kijker te zetten…

EEN GOEDE ‘HOBBY’

“Het begon allemaal toen mijn man met pensioen ging en naar een goede ‘hobby’ zocht. Hij ging uiteindelijk als vrijwilliger aan de slag in de rechtbank, als bode. En ik? Ik had in de wachtzaal van de huisarts mijn oog laten vallen op een oproep van jullie voor vrijwilligers bij Slachtofferhulp. Ik informeerde mij, volgde de opleiding en heb jarenlang slachtoffers van ongevallen, agressie, partnergeweld … mee opgevangen. En in die periode kwam het besef: dit had ik mijn hele leven willen doen.”

MEER PSYCHOLOGE DAN KAPSTER

“Voordat ik borstkanker kreeg, was ik kapster. Maar dat was, eerlijk gezegd, niet meteen mijn droom. Als kind wou ik eigenlijk verpleegster worden. Dat zorgende zit gewoonweg in mij. Mijn vier kinderen heb me vaak gezegd dat ik voor sommige klanten soms meer psychologe dan kapster was (*lacht*). Logisch dus dat ik op een zeker moment toch in de welzijnssector ‘gerold’ ben.”

ZORGENPOPJES

“Na mijn ziekteperiode heb ik een punt gezet achter de begeleidingen. Hoe graag ik het ook deed, het werd te zwaar. Maar finaal stoppen met mijn vrijwilligerswerk? Zeker niet! Ik ondersteun de hulpverleners van Slachtofferhulp nog steeds administratief en ja… ik naai ook zorgenpopjes. Ik doe dat al zo’n drie jaar. Mijn eerste popjes maakte ik zomaar, op basis van een patroon voor popjes die in het ziekenhuis aan kindjes meegegeven worden. Maar toen ik er eens eentje weggaf aan een kindje dat het moeilijk had, zag ik welk verschil zo’n popje kan maken. Kinderen kunnen briefjes wegstoppen in het borstzakje van een zorgenpopje, ze kunnen het meenemen waar ze willen, ze kunnen ermee praten…

Ik maak er zowat aan de lopende band en palm soms onze hele veranda in. Hoe cliënten en hun kinderen reageren op de popjes, krijg ik niet meer vanop de eerste rij te zien, maar er gaat geen week voorbij dat ik een berichtje of mail ontvang van de collega’s van Slachtofferhulp om waardering te delen of om me te bedanken. Dat doet enorm veel deugd!”

CAW Oost-Vlaanderen slaat Route 67 in

1 april staat in onze agenda al even fel gemarkeerd. Nee, niet (alleen) wegens het jaarlijkse potje aprilvissen hengelen. Wel om een serieuze reorganisatie van start te laten gaan. CAW Oost-Vlaanderen slaat Route 67 in.

Waarvoor staat Route 67?

Route = dit is een traject waarbij ons Beleidsteam, onze leidinggevenden en medewerkers betrokken zijn en allen op een bepaald moment achter het stuur gaan zitten.

6 = we werken voortaan in 6 werkingsgebieden, geënt op de eerstelijnszones in Oost-Vlaanderen. Onze werkingen wortelen zich nog dieper in de lokale noden en samenwerkingen.

7 = onze dienst- en hulpverlening valt voortaan onder 7 hulpcontinua. Die continua bundelen alles wat we doen, van preventie tot ingrijpende hulpverlening.

1. Dak- en thuisloosheid en wonen
2. Familiaal geweld
3. Conflictueuze scheidingen
4. Slachtoffers
5. Daderschap en detentie
6. Precaire verblijfssituaties
7. Kwetsbare jongeren en jongvolwassenen

Waarom reorganiseren?

> **Voor onze cliënten**

We willen hen beter helpen, van zeer nabij. Daarom creëren we in elk werkingsgebied (naast onze andere vestigingen) een CAW-huis, een "onestopshop" waar multidisciplinaire teams klaarstaan voor cliënten.

> **Voor onze klanten en partners**

We sluiten nog dichter aan bij de lokale besturen, eerstelijnszones en lokale partners zodat hun vragen en ons aanbod sterker op elkaar afgestemd zijn en we nog meer op maat werken.

> **Voor onszelf**

We brengen meer eenheid in onze verscheidenheid, onze leidinggevenden staan dichter bij de werkvloer, de kennis van onze medewerkers wordt meer aangeboord en we gaan slimmer om met onze mobiliteit.

Hoe?

> Onze teams worden herbekeken en medewerkers worden lokaal ingedeeld.
> Serviceverantwoordelijken sturen multidisciplinaire teams in de werkingsgebieden aan.
> Themaverantwoordelijken ontwikkelen visie en tools voor onze 7 continua.
> Via kennis- en innovatiecellen wordt knowhow van medewerkers gebundeld en gestimuleerd.

Meer info

vind je op www.caw.be > Over het CAW > Oost-Vlaanderen

22 FEBRUARI, EUROPESE DAG VAN HET SLACHTOFFER

Wendy Verhamme: "Elke keer opnieuw vertrek je van een wit blad want elke situatie is anders en mensen reageren zeer divers bij een slechtnieuwsgesprek."

Samen met de politie slachtoffers zorg bieden

Honderden keren heeft ze het moeten doen. Een partner, een mama, een papa, kinderen of andere naasten moeten vertellen dat iemand er niet meer is of zwaargewond is geraakt. "Nooit gemakkelijk, nooit een routineklus en een job waarbij je veel al doende moet leren. Maar één vaste gewoonte zit van bij het begin in onze vingers: doorverwijzen naar het CAW." Hoofdinspecteur Wendy Verhamme is diensthoofd van de Sociale Cel van de politiezone Wetteren-Laarne-Wichelen en vertelt over het belang van zorg voor slachtoffers en hun naasten.

Wat doet een Sociale Cel van de politie precies?

Wendy Verhamme: "Een van onze hoofdtaken is slachtofferbejegening. Bij zware incidenten zoals ernstige verkeersongevallen, zelfdoding, erge ongevallen, verontrustende situaties worden wij ingeschakeld. We vangen slachtoffers en getuigen als eersten op. En we gaan het slechte nieuws gaan melden bij de partner, kinderen, ouders of andere directe naasten. Elke keer opnieuw vertrek je van een wit blad want elke situatie is anders en mensen reageren zeer divers; van zeer emotioneel, zelfs boos, tot verstomd en apathisch.

"Wij kunnen niet overal een antwoord op bieden en onze begeleiding kent sneller zijn grenzen. Slachtofferhulp is een zeer welgekomen aanvulling op ons werk."

Onze focus ligt op dat eerste, delicate gesprek en de eerste bijstand. Vaak verwijzen we vervolgens door, onder meer naar het CAW. Verder bieden we vanuit de Sociale Cel ook in de eerste lijn juridische informatie over onder meer pesten en werken we met de scholen samen in een spijbelproject. Zeer divers dus. Maar wat slachtofferbejegening betreft, worden we bijna elke dag ingezet."

Dit is een kant van het politiewerk die heel wat mensen minder goed kennen.

Wendy Verhamme: "Dat klopt. Bij slachtofferbejegening staan we mensen bij op een moment waarop ze heel erg geraakt worden. Dit is wat de zachtere, sociale kant van ons takenpakket (*lacht*). Wij proberen daarbij altijd professioneel te blijven, maar ook wij zijn mensen en kunnen emotioneel geraakt worden. Na een moeilijk of ingrijpend gesprek moeten we wel een klik maken. Gelukkig kunnen we als team bij elkaar terecht om te ventileren."

Hoe verloopt de samenwerking tussen jullie Sociale Cel en onze medewerkers van Slachtofferhulp?

Wendy Verhamme: "Vanuit slachtofferbejegening brengen we het nieuws en draait veel om dat eerste contact. Nadien kunnen mensen nog bij ons terecht, maar we vragen hen ook telkens of we hun contactgegevens mogen doorgeven aan Slachtofferhulp van CAW Oost-Vlaanderen. Indien ze akkoord gaan, brengen we jullie op de hoogte en nemen jullie contact op met de betrokkenen om dieper in te gaan op de emotionele en praktische zaken waarmee ze worstelen. Anders dan bij ons – wij bieden in eerste instantie ondersteuning bij het slechtnieuwsgesprek – kunnen mensen ook na een hele poos terecht bij het CAW als ze merken dat ze bijvoorbeeld slecht blijven slapen of zelf niet over de schok heen komen. Wij krijgen ook altijd feedback van het CAW of mensen ingaan op jullie aanbod. Voor ons is deze samenwerking zeer zinvol want vanuit de politie kunnen wij niet overal een antwoord op bieden en kent een begeleiding sneller zijn grenzen. Slachtofferhulp is een zeer welgekomen aanvulling op ons werk."

Ons aanbod Slachtofferhulp in enkele cijfers (2019)

> 2.384 mensen geholpen met vragen
> 529 mensen begeleid
> 27 politiezones met samenwerking met CAW Oost-Vlaanderen
> 84 % van de doorverwijzingen door slachtofferbejegening

Info: www.caw.be > Hoe wij helpen > Schokkende gebeurtenis

Slachtofferbejegening, -onthaal en -hulp; *what's in a name*?

- Slachtofferbejegening: politie staat in voor de eerste opvang. Slachtoffers worden opgevangen, krijgen eerste bijstand en informatie. De politie kan ook doorverwijzen naar verdere hulp.

- Slachtofferonthaal: Justitiehuizen geven slachtoffers en na(ast) bestaanden informatie en bijstand tijdens een gerechtelijke procedure. Er is ook bijstand bij o.m. de inzage van het dossier.

- Slachtofferhulp: de CAW's helpen slachtoffers, na(ast)bestaanden en getuigen met het verwerken van de schokkende gebeurtenis en helpen ook met heel wat vragen over rechten, klachten, schadevergoedingen. Slachtofferhulp wordt ruim geïnterpreteerd en omvat ook rouwbegeleiding, begeleiding bij stalkingsituaties, verwerken van trauma's na partnergeweld.

DANKZIJ

GAMING 4 LIFE HAALT 10.000 EURO OP VOOR JAC OOST-VLAANDEREN

“Gamen en streamen zijn zóveel meer dan achter je computer zitten”

“‘Je zit weer achter je computer. Heb je eigenlijk wel vrienden…?’ Meer dan eens hebben wij dat te horen gekregen. (*lacht*) Maar via Gaming 4 Life brengen we mensen en nieuwe vrienden samen. Én we zetten ons in voor het goede doel”, vertellen Kevin en Lars van Gaming 4 Life. In december brachten ze twee weken lang streamers en gamers online samen. Wie wou, kon tijdens het event doneren voor onze JAC-werking. “Met de finish in zicht bleef de teller maar draaien. Plots stond daar tot onze eigen verbazing 10.000 euro te schitteren.”

“Vier jaar geleden werden we gebeten door de microbe om iets te doen voor het goede doel, meer bepaald tijdens De Warmste Week van Music for Life. We kenden elkaar al via het gamen en samen met een kernteam van Gaming 4 Life organiseerden we een weekje gamen. Intussen zijn we serieus gegroeid. **In december mochten we veertig deelnemers inschrijven voor een event van twee weken dat intussen veel meer inhoudt dan gamen**.

Mensen kunnen inloggen bij ons via het platform Twitch en deelnemen aan streams. Daarbij krijgen ze live filmpjes te zien van mensen die iets laten zien. En dat ‘iets’ gaat breed en veel verder dan laten zien hoe goed je kan gamen. Sommige streamers nemen je mee wandelen of fietsen, gaan aan het koken of draaien muziek. **Eén rode draad: een positieve vibe, entertainment en interactie**. Ondertussen kunnen kijkers doneren. Bij deze editie lag onze ambitie op 6.000 euro, maar met de finish in zicht stond de teller plots op 10.000 euro! (*trots*)

Onze focus ligt intussen ook meer op mentale gezondheid. En die stap is voor ons helemaal niet groot. Mensen vertellen via de chat bij het streamen vaak over hoe ze zich voelen en de problemen waarmee ze worstelen. Online ligt de drempel voor heel wat mensen lager. Mensen putten ook steun uit die conversaties. Wie zou denken dat gamen louter fun of zelfs immoreel geknal en gedoe zou zijn, *think again*! (*lacht*)

Voor deze editie van Gaming 4 Life hebben we de community laten kiezen voor welk goed doel we geld zouden inzamelen. Voordien steunden we Make A Wish en Te Gek!?. De voorstellen waren divers en **uiteindelijk hebben we gekozen voor een organisatie die heel rechtstreeks hulp biedt, op het terrein**. Leden uit onze community kenden trouwens het JAC en het CAW al persoonlijk omdat ze hier hulp gevonden hebben. Zij weten dus als geen ander hoe nuttig en effectief jullie werk is. Heel tevreden met onze keuze en dit smaakt naar meer!”

Ben jij ook geïnteresseerd om een van onze werkingen of projecten te ondersteunen?
Neem contact op met onze stafmedewerker Fondsenwerving Noël Callebaut (noelcallebaut@cawoostvlaanderen.be en 09 432 00 60)

Wat is CAW Oost-Vlaanderen?

Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Oost-Vlaanderen is een pluralistische organisatie die deskundige hulpverlening biedt aan iedereen met vragen of problemen in verband met welzijn. CAW Oost-Vlaanderen **informeert**, **begeleidt** en **biedt onderdak** indien dat nodig is. Onze **doelgroepen** zijn mensen in kwetsbare situaties zoals daklozen, slachtoffers van geweld, jongeren, (ex-)gedetineerden, vluchtelingen, gebroken gezinnen enz. Onze hulpverlening is professioneel, divers, vertrouwelijk en anoniem.

Onze organisatie telt 649 medewerkers en jaarlijks kloppen 26.570 mensen met een hulpvraag aan bij CAW Oost-Vlaanderen.

Volg CAW Oost-Vlaanderen via www.caw.be en www.facebook.com/cawoostvlaanderen. Contact opnemen kan onder meer telefonisch via 0800 13 500.

Voor extra projecten en initiatieven zijn **giften**, **legaten** en **schenkingen** steeds welkom op BE25 0689 0002 0082 – BIC GKCCBEBB. Vanaf 40 euro krijg je een fiscaal attest.

DIRECTIE

GEERT HILLAERT /
Algemeen directeur
geerthillaert@cawoostvlaanderen.be

LIEVE VERMEIRE /
HR directeur
lievevermeire@cawoostvlaanderen.be

ALAIN SLOCK /
Inhoudelijk directeur
alainslock@cawoostvlaanderen.be

BESTUURSORGAAN

Kris Coenegrachts (voorzitter), Kathleen Van Haute, Gerry van de Steene, Mark Block, Stefan Bockstal, Pierre De Potter, Emiel Lissens, Guido Van de Pontseele, Christl Willems, Kathleen Van Rysseghem, Thomas Vervaet en Sara Goossens.

OPGEKLOPT

NOËL CALLEBAUT

DAN HEBBEN WE HOOGUIT EEN VEREDELDE FRUITPAP

"We zijn nog niet aan de nieuwe patatjes, maar we kunnen al dromen van betere tijden." Dit – of een variant daarop – horen we tegenwoordig geregeld.

Dergelijke wijsheden moeten ons een beetje troost en hoop bieden in de aanhoudende COVID-crisis. **Mij viel er deze week een andere boodschap op, ik vond ze op sociale media**:
"We zitten allemaal op dezelfde boot!
Neen, dat is niet waar, we zitten allemaal in dezelfde storm!
Sommigen hebben een jacht, anderen hebben een sloep, anderen een vlot. Heel wat mensen hebben niets en drijven in het water met kans op verdrinken!"
Echt opbeurend zijn zulke boodschappen niet, maar ze herinneren ons eraan dat er heel wat kwetsbare mensen zijn die we zeker nu niet mogen vergeten.

Wie een tijdje geleden de *Pano*-uitzending zag over wonen en het tekort aan goede, betaalbare woningen kreeg alvast zicht in wie de mensen zijn die dobberen op zee zonder zelfs maar een vlot. Wie de noodkreten hoort van jongeren die het zeer zwaar hebben, kan moeilijk beweren dat de kreet om hulp niet oorverdovend klinkt.

We zijn een maatschappij die zeer nuchter met cijfers en grafieken de stand van zaken kan bepalen, welke maatregelen er nodig zijn, welke er eventueel versoepeld kunnen worden en welke er zeker behouden moeten blijven. **Laten we vooral niet vergeten dat achter die cijfers mensen van vlees en bloed schuilen**. Om het met een metafoor te zeggen: "Onze samenleving is een prachtige fruittaart, royaal versierd met slagroom, maar als de bodem van de fruittaart niet is zoals ze hoort te zijn **dan hebben we hooguit een veredelde fruitpap**."

De grootste uitdaging voor, tijdens en ook na de COVID-crisis is om de meest kwetsbaren in onze maatschappij niet te vergeten. Er komen nog heel grote uitdagingen op ons af. Wanneer de storm is gaan liggen, is het aan ons om op z'n minst te proberen om iedereen aan boord te halen en te houden en niet verder te varen zonder om te kijken. Hierin deel ik het optimisme van Odysseus niet wanneer hij na een schipbreuk tegen zijn overlevende vrienden zegt: "Er komt een tijd wanneer we zelfs met een glimlach hierop gaan terugkijken."

Straks breken lente en zomer aan en natuurlijk mogen we daar van genieten, we hebben het verdiend! Maar laat ons niet vergeten dat de nood aan een dak boven je hoofd, een warme jas en een luisterend oor bij een warme kop koffie of soep niet seizoensgebonden zijn. **Troost en ondersteuning behoren niet tot de winter- of zomercollectie**; ze behoren tot het basisrecht van hen die het nodig hebben.

Noël Callebaut
Stafmedewerker fondsenwerving en communicatie
noelcallebaut@cawoostvlaanderen.be / 09 432 00 60

CLIËNT VERTELT

AYHAM (26) ONTVLUCHTTE SYRIË EN ZET LEVEN OP RAILS IN GENT

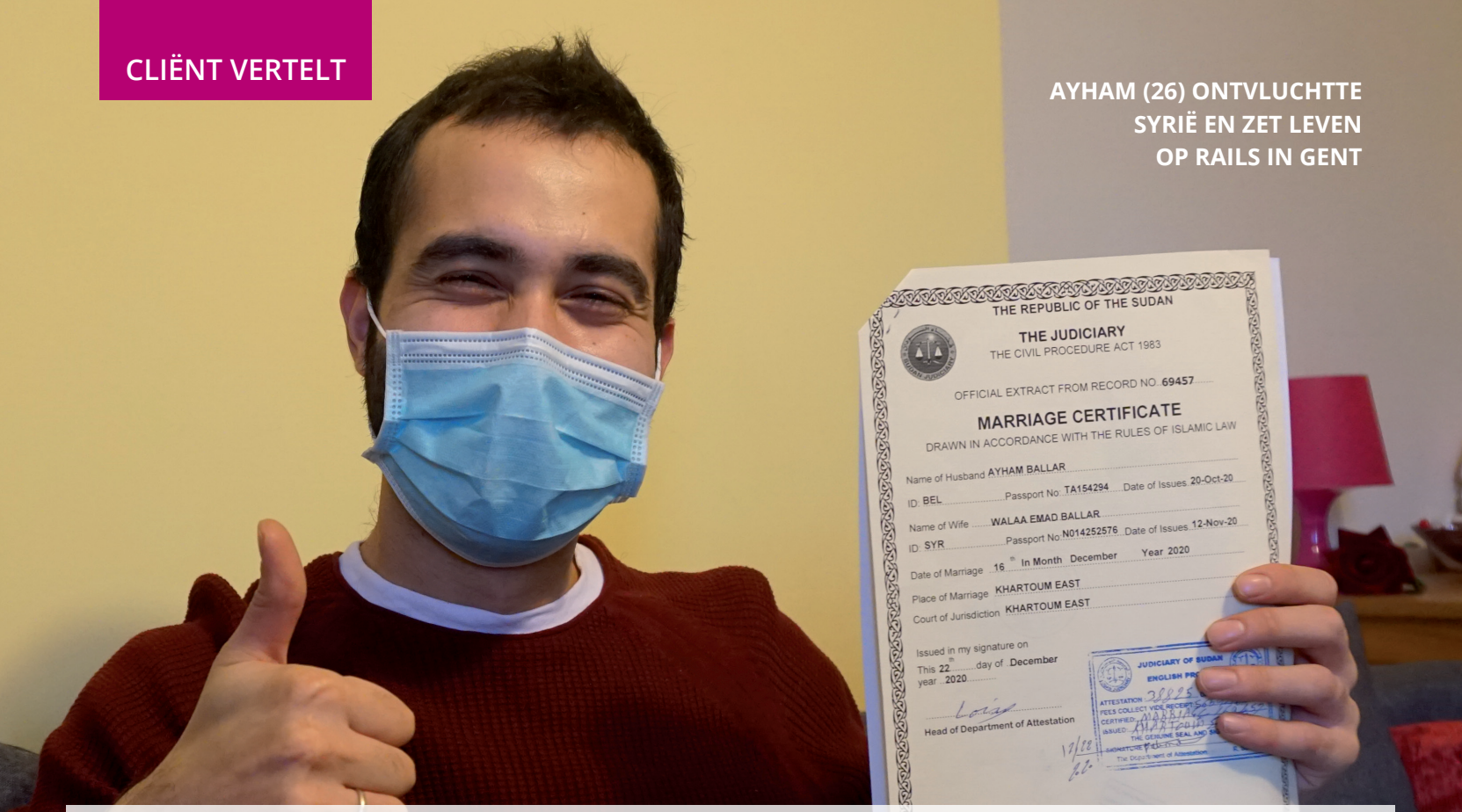

"HET CAW ZET JE OOK AAN HET WERK; IK ZOU HET NIET ANDERS WILLEN"

"Oef! (*kamerbrede glimlach*) **Hier heb ik héél erg naar uitgekeken**; de postbode bezorgde me zopas de officiële, Belgische erkenning van mijn huwelijk met Walaa! Walaa verblijft nog in ons geboorteland Syrië, terwijl ik in 2015 ben weggevlucht uit Aleppo – **na mijn studie als computerprogrammeur was het wegvluchten of verplicht in het Syrische leger gaan**. Voortdurend doorreizen, op de koude grond slapen in een vluchtelingenkamp, in een asielcentrum leven; ik heb het allemaal doorworsteld. Vandaag woon ik in een appartement in Gent en kan ik vlot meebabbelen met mijn collega's in Mariakerke (*lacht*).

Maar mijn hart ligt nog voor een stuk in Syrië. Walaa bezoeken kan niet want in Syrië zou ik onmiddellijk opgepakt worden. We spraken in Soedan af om te huwen want in dat land kunnen we allebei binnen én buiten, zonder veel problemen. Nu ons huwelijk erkend is en ik pas Belg geworden ben, hoop ik dat we nog dit jaar aan ons leven hier samen kunnen beginnen. Walaa rondt in Syrië nog haar opleiding als kleuterjuf af en hopelijk vindt ze hier dan ook snel een job. Ik ben het Transithuis van CAW Oost-Vlaanderen enorm dankbaar. **Anneke van het Transithuis heeft me enorm hard geholpen** om documenten in orde te brengen. Met haar hulp heb ik mijn moeder en twee broers al kunnen weghalen uit de oorlog in Syrië en nu kijk ik dus uit naar de laatste stap: mijn echtgenote. Anneke begeleidt me bij het voorbereiden van brieven en dubbelcheckt procedures samen met mij. Eigenlijk is ze mijn coach: ze toont me de weg, maar ik zet zelf de stappen en de procedure voor Walaa kan ik grotendeels zelf doorlopen. Het CAW zet je aan het werk; je moet ook zelf zaken in orde brengen. En dat werkt prima voor mij; ik zou het niet anders willen.

Bovendien supportert ze enthousiast voor mij. **Zo gebeurde het al eens dat ze me 's avonds van thuis opbelde** wanneer ze officieel, positief nieuws ontving in een procedure. Die warme, menselijke sfeer maakt het verschil!"